

HET VOLKS BELANG

LIBERAAL VLAAMS TIJDSCHRIFT
WWW.HETVOLKSBELANG.BE

Nr 7 • september 2024
Jaargang 145 • maandblad

In dit nummer

EDITORIAAL

De morrende basis / 2

LIBERAS

De Liberale Partij na de
bevrijding / 3 en 12

VERKIEZINGEN LOKAAL

Mathias De Clercq / 4
Jo Roggen en Rudi Beeken / 7
Maarten Van Tieghem / 10

Links: Mathias De Clercq.
Rechts boven: Maarten Van Tieghem.
Rechts onder: Rudi Beeken en Jo Roggen

De basis

als redmiddel?

Het Volksbelang serveert u deze maand drie opmerkelijke interviews met lokale mandatarissen uit een stad en drie gemeenten waar de Vlaamse liberalen haast onoverwinnelijk lijken: Mathias De Clercq, burgemeester van Gent, de burgemeesters Jo Roggen uit Geetbets en Rudi Beeken uit Tielt-Winge, en Maarten Van Tieghem, schepen van Wortegem-Petegem. Zij geven in de aanloop naar de gemeentelijke en provinciale verkiezingen op zondag 13 oktober hun visie over een sterke liberale lokale verankering, over de

cumul van lokale en nationale mandaten, over de afschaffing van de opkomstplicht, over fusies en over de uitdagingen van Open Vld nu Eva De Bleeker als nieuwe partijvoorzitter aan de slag ging. Eén constante in de gesprekken: luister naar de basis, en wees niet zozeer bezorgd over je eigen postje, maar over de problemen van de mensen.

Lees de interviews op bladzijde 4 tot en met 11 en het editoriaal op bladzijde 2.

Voorwoord door Bert Cornelis

“
Dat de liberalen lokaal nog altijd een stevige voet aan de grond hebben, kan op 13 oktober een redmiddel worden voor de partij.
”

De morrende basis

De gemeente- en provincieraadsverkiezingen van 13 oktober worden de eerste belangrijke test voor de nieuwe Open Vld-voorzitster Eva De Bleeker. In enkele interviews die u in dit nummer van Het Volksbelang kan lezen, komen duidelijk de bekommernissen van de blauwe basis naar boven.

Bruin gebakken

In haast alle programma's van de kandidaten die zich voor het voorzitterschap van Open Vld aandienen, werd de bezorgdheid voor de basis en de lokale mandatarissen in rode letters geschreven. Terecht, want zij voelen zich al lang door de partijtop in de steek gelaten. Het gehannes met de eigen toekomst en het eigen postje heeft pijnlijke wonden bij de basis achtergelaten. Rudi Beeken en Jo Roggen, twee stevige blauwe burgemeesters uit het Hageland, zeggen het ronduit: "De partijtop heeft het de voorbije maanden "bruin gebakken" en nu verwacht die van ons dat wij op 13 oktober de meubels maar moeten redden." Ze spreken zelfs over "onverantwoordelijk gedrag." Het werkt bijzonder frustrerend voor sterke lokale liberale mandatarissen om te zien hoe hun inspanningen door het geknoei van de partijtop teniet worden gedaan.

De Gentse burgemeester Mathias De Clercq heeft van het "geflipplop" van sommige partijtoppers met hun lokale en nationale postjes dan weer zijn buik vol. Daarmee raakt hij een delicaat punt aan: de cumul van lokale en nationale mandaten. Hij ziet het burgemeesterschap van een stad als Gent echter niet combineerbaar met een ander mandaat. Hij houdt het heel duidelijk: "ik ga voor de Gentenaars." Eerlijkheid en rechtlijnigheid duren het langst. Schepen Maarten Van Tieghem uit Wortegem-Petegem wijdt een

en ander dan weer aan het te lang regeren van Open Vld. Het sluiten van compromis na compromis heeft volgens hem geleid tot het verlies van profiel en scherpte.

Eva De Bleeker weet de komende weken dus wat te doen: terug naar de basis trekken, luisteren en de schade beperken. Ga de misnoegde en wezenloze lokale blauwe burgemeesters, schepenen en mandatarissen die Open Vld nog telt, desnoods persoonlijk in Geetbets of Tielt-Winge, een bezoek brengen om het laatste beetje partijvuur dat nog in hen brandt in een toorts te ontsteken. Dat de liberalen in vele gemeenten nog altijd een stevige voet aan de grond hebben, moet toch een bijzondere uitdaging zijn om die machtsbasis te behouden. Als dit op 13 oktober een feit is, dan kan dit electoraal succes wel eens het begin worden van de heropstanding van de Vlaamse liberalen. Je moet ergens beginnen.

Partijnaam niet populair

Open Vld is als politiek merk bij die basis niet meer populair. Dat zie je aan het aantal gemeentelijke lijsten die niet meer onder de traditionele partijnaam aan de kiesstrijd willen deelnemen. Maar er worden ook veel lijsten met verschillende politieke overtuigingen gemaakt om op die manier zo groot mogelijk te kunnen worden, om vaak ook onafhankelijken de kans te geven mee te doen, om voor een gezamenlijk project te gaan dat de partijgrenzen overstijgt. De nieuwe Vlaamse spelregels voor het vormen van aanstaande coalities zijn daar natuurlijk ook niet vreemd aan: wie op 13 oktober 's avonds de grootste is, komt meteen aan zet om een meerderheid te vormen. Dus organiseer je maar beter een "rassemblement" vóór de stembusslag om oeverloze coalitiegesprekken in een versplinterd partijlandschap achteraf te vermijden.

Uit de interviews komt ook de overbevraging van het gemeentelijk niveau naar boven. En dit met altijd maar minder geld uit het Gemeentefonds, waarbij vooral de kleinere gemeenten tegenover de grote steden aan de klaagmuur staan. Gemeenten hebben het de voorbije jaren, met onder andere de coronacrisis, niet onder de markt gehad: het opzetten van vaccinatiecentra, het opvangen van asielzoekers enzovoort hakten stevig in op de veerkracht van de gemeentelijke bestuurders. Ook die inspanningen heeft men bij de blauwe partijtop wellicht onvoldoende naar waarde weten te schatten.

Ook de aanpak van de gemeentefusies wordt in de interviews op de korrel genomen. Het ontbrak de voorbije jaren blijkbaar aan een duidelijke lijn. Verplicht of niet, en koppel je aan een fusie een financiële stimulans of niet? Als je gemeenten niet verplicht om te fusioneren, maar die gemeenten intussen toch met meer taken opzadelt, wordt er een hypocriet spel gespeeld, want vroeg of laat gaat de overladen gemeentelijke kar kapseizen en is een fusie soms nog de enige uitweg. De gemeenten met meer bevoegdheden opzadelen maar het geld in Brussel houden, is eerlijk gezegd ziekelijk.

Kom uit uw kot!

Ten slotte kan in de aanloop naar 13 oktober het debat over het stemrecht versus de opkomstplicht niet uit de weg worden gegaan. De blauwe trofee van het stemrecht die zijn oorsprong vindt in de burgermanifesten van Guy Verhofstadt zou zich wel eens tegen de liberalen kunnen keren. Het is dan ook zaak om zoals De Clercq het zegt "op 13 oktober uit uw kot te komen" en te gaan stemmen.

De Liberale Partij

na de bevrijding

Peter Laroy
Directeur Liberas

Het is intussen 80 jaar geleden, in de eerste helft van september 1944, dat bijna geheel België in een korte rush werd bevrijd door de geallieerde troepen. De regering in ballingschap keerde op 8 september uit Londen terug. De katholieke eerste minister Hubert Pierlot stelde een regering van nationale unie samen die bestond uit vertegenwoordigers van de katholieke, liberale, socialistische en communistische partij. Het was het begin van een lange zoektocht naar een stabiele naoorlogse democratie. De Liberale Partij zocht haar plaats in deze nieuwe maatschappelijke orde.

De Belgische Liberale Partij (tweetalig, maar nog steeds sterk overheerst door de Franstaligen) leed zwaar onder de oorlog. Heel wat vooraanstaande liberalen kozen voor het verzet. Een niet te onderschatten aantal spilfiguren overleefde de oorlog niet. De partij, van oudsher niet strak georganiseerd, miste de visie en het leiderschap van deze sterke figuren.

Er diende vlug werk te worden gemaakt van een nieuwe sterke kopman. De vooroorlogse partijvoorzitter Emile Coulonvaux had zijn politieke activiteiten bij het begin van de oorlog op een laag pitje gezet. Ondervoorzitster Jane Brigode had de taak op zich genomen om de politieke werking draaiende te houden. Samen met enkele andere invloedrijke figuren riep ze tijdens de oorlog (vanaf 1941-1942) een kleine werkgroep in het leven om na te denken over hoe het na de oorlog verder moest. Uit deze bijeenkomsten 'en petit comité' borrelden ideeën en voorstellen op die werden afgetoetst bij vertegenwoordigers van de andere partijen. Uit dit overleg groeide een basisconcept voor een naoorlogse regering van nationale unie.

Nieuwe voorzitter

In die nieuwe naoorlogse unieregering onder leiderschap van 'Londenaar' Pierlot zetelde voor de Liberale Partij naast Victor de Laveleye (Openbaar Onderwijs) ook Fernand Demets (Landsverdediging). Hij was het die als voorzitter de eerste naoorlogse bijeenkomst van de Liberale Partij opende. Al vlug werd echter duidelijk dat het beter was om te kiezen voor een kopman buiten de regering. De liberale volksvertegenwoordiger Roger Motz had voor 1940 zijn sporen verdiend in de Liberale Partij, verbleef tijdens de oorlog in Londen en werd voorzitter.

Pas op 26 november 1944 vergaderde het Bestendig Comité van de partij voor het eerst na de oorlog. Een interpellant verklaarde dat heel wat mensen zich afvroegen of de partij nog wel bestond. Om deze 'onzichtbaarheid' ongedaan te maken, was er nood aan een basistekst met duidelijke visies op de naoorlogse knelpunten. Vraagstukken rond de wederopbouw of rond de situatie van koning Leopold III waren nog niet aan de orde. De aanwezigen bogen zich vooral over de te varen koers, de naoorlogse zuivering en de omgang met de oprukkende communistische ideologie. Centraal stond de vraag of er nood was aan restauratie dan wel aan vernieuwing. Anders gesteld: verder doen zoals voorheen of toch tijd en ruimte voor vernieuwing? De liberalen kregen een kans om hun enigszins wufte imago uit het interbellum weg te werken.

Sociaal en liberaal

Inspiratie voor de nieuwe koers was te vinden in het werk van de Amerikaanse journalist/publicist Walter Lippman, die in 1937 met zijn werk *The Good Society* een debat over liberalisme had geopend. Vooral de Britse econoom en politicus William Beveridge en diens rapporten *Social Insurance and Allied Services* (1942) en *Full Employment in a Free Society* (1944) waren een lichtbaken en toonden de weg naar sociaalliberalisme. De roep naar een hervorming van het politieke systeem klonk bijzonder hard. Politici uit andere partijen hadden meteen na de oorlog initiatieven genomen om partijen en ideologische invalshoeken een nieuwe invulling te geven. De liberalen beseften dat het vrijheidsdenken door velen kon worden claimd en waren op hun hoede om zichzelf niet overbodig te maken.

(lees verder op bladzijde 12)

Omer Vanaudenhove (links) kort na zijn terugkomst uit het concentratiekamp van Sachsenhausen (Liberas, 201719).

Mathias De Clercq gaat met 'Voor Gent' voor een volgende termijn als burgemeester

“De zorgen van de mensen. Dat telt”

“Ik heb tegen de Gentenaars altijd gezegd: “Als ik uw burgemeester mag worden, dan ga ik mij daar volledig op toelagen. En daarom stond ik mijn zitje in het parlement af. En daarom was ik voor de voorbije nationale en regionale verkiezingen geen kandidaat. Omdat ik aan de Gentenaars het signaal wil geven: “Ik blijf voluit voor Gent gaan.” Gent is zijn stad. Met zijn nieuwe stadslijst 'Voor Gent', een samenwerking van liberalen, socialisten en onafhankelijken wil Mathias De Clercq ook na de gemeenteraadsverkiezingen van 13 oktober burgemeester blijven. Maar het wordt een spannende strijd.

Bert Cornelis

Jonkheer Mathias Toon Cecile Willy De Clercq (*1981) werd na de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2018 na nogal woelige politieke momenten burgemeester van Gent. Hoewel hij het kartel van sp.a en Groen moest vooraf laten gaan, riep hij zich, gesteund door zijn sterke persoonlijke score, meteen na de verkiezingen tot burgemeester uit en werd hij na lange onderhandelingen de eerste liberale burgemeester van Gent in 60 jaar. In de loop van de hobbelige bestuursperiode (met Open Vld, Vooruit, Groen en CD&V) kwam er sleet op de rood-groene as en staan nu de Gentse Groenen tegenover het rode en blauwe blok van 'Voor Gent'.

Mathias De Clercq maakt de balans op. “Gent heeft de voorbije legislatuur grote stappen gezet. Ik verwijs graag naar de renovatie van het Wintercircus, de bouw van het nieuwe stadskantoor aan de Zuid, waardoor een nog betere dienstverlening mogelijk is, de vernieuwing van sterk verouderde sociale woningen. En we investeerden fors in de wijken en de deelgemeenten. Er is geen enkele stad in Vlaanderen die de voorbije jaren meer groen bij heeft gecreëerd. Met honderd extra agenten en de betere inzet van camera's zorgden we voor meer veiligheid op straat en het bestrijden van het sluikstorten. En ten slotte haalden we meer investeringsmiddelen naar Gent. Er werd al jarenlang gepraat over de ondertunneling van de Dam- en de Heuvelpoort. Wel, daarvoor liggen de 780 miljoen euro van de Vlaamse regering nu op tafel.”

Economisch herstel

De Clercq heeft een zeer bewogen legislatuur achter de rug. “We beleefden crisis na crisis. De coronacrisis, de energiecrisis, de sterke inflatie. We hebben er alles aan gedaan om de Gentenaars door die crisissen te loodsen. Gent herleefde weer snel. Economisch zijn we hersteld. Er kwamen de laatste zes jaar 20.000 jobs bij. Voor elke 100 Gentenaars zijn er 122 jobs beschikbaar. Nieuwe bedrijventerreinen geraken snel volzet. En volgens de Stadsmonitor telt Gent het grootste aantal nieuwe ondernemingen. De haven doet het ook goed, op 11 oktober huldigen we de nieuwe sluis in Terneuzen in, één van de grootste sluisen ter wereld. De volgende ploeg kan bovendien met een budget in evenwicht starten. We bouwden zelfs een buffer in.”

“**In de administratie komt er een stedelijke ‘versimpelaar’, die door alle stadsreglementen zal gaan en voorstellen kan doen aan het college.**”

Maar burgemeester De Clercq had nog graag meer gedaan. Het werk is nog lang niet voltooid. Zo wil hij meer betaalbare woningen in zijn stad. Gent is een aantrekkelijke woonstad, maar niet voor ieders beurs bestemd en de ruimte is beperkt.

“We moeten de komende jaren vooral inzetten op betaalbaar wonen. Veel Gentenaars hebben het moeilijk om nog een betaalbare woning te vinden. We willen tot een ‘Gents woonpact’ komen. Daarbij stellen we dat de overheid, dat is de stad en Vlaanderen, flink moeten investeren. Maar met de overheid alleen gaan we er niet komen. Dus willen we ook private spelers betrekken. Aan al die spelers zeggen we dat we sneller willen vergunnen, dat er op bepaalde plekken op een verstandige manier

hoger kan gebouwd worden, mits een aantal verplichtingen zoals het voorzien van sociale woningen en budgetwoningen. Ons streefdoel is om tot 20 procent sociale woningen te komen in onze stad en 20 procent budgetwoningen voor mensen die net uit de boot vallen voor een sociale woning omdat ze te veel verdienen. Ook op de huurmarkt proberen we het verschil te maken.”

“Verder gaan we voor minder regels en meer vertrouwen. In de administratie komt er een stedelijke ‘versimpelaar’, die door alle stadsreglementen zal gaan en voorstellen kan doen aan het college om het met minder regels te doen. De voorbije jaren zijn er, vaak goed bedoeld, te veel regels gemaakt. We willen ook een loket ter zake waarbij elke burger terecht kan met zijn vragen. Tevens willen we gelote panels in de wijken samenstellen om van daaruit meer inspraak te realiseren over beslissingen over die wijk.”

Met zijn nieuwe stadsljst ‘Voor Gent’ wil De Clercq zich richten tot ‘alle’ Gentenaars. En daarmee wil hij ook hét verschil maken met de andere partijen. “Wij zijn de enige partij die opkomt voor ‘alle’ Gentenaars. Sommigen komen enkel voor hun achterban op, anderen voor een bepaalde doelgroep. Wij willen dat iedereen mee is om met ons een toekomstverhaal te schrijven, voor een welvarend, solidair en progressief Gent.”

Humaan en sociaal liberalisme

Met zijn hart, met zijn verstand en met zijn Gentse liberale opvattingen, gaat De Clercq op 13 oktober de strijd aan om burgemeester te blijven. Dit keer, en voor het eerst, met een echte stadsbeweging met socialisten, liberalen en onafhankelijken. Voortgestuwd door een sterk liberaal verleden. Immers, Paars is hier ontstaan en naar het nationale niveau overgewaaid.

“Met de generatie van mijn grootvader Willy De Clercq, met Guy Verhofstadt, maar ook met de generaties daarvoor, bloeide er in Gent altijd een sterk humaan en sociaal liberalisme. De liberale beweging heeft in Gent altijd een bijzondere positie ingenomen. Het onderwijs, de werkloosheidsvergoedingen, de emancipatie van de arbeidersklassen waren typisch liberale speerpunten in het beleid van de stad. Dat DNA bestaat nog steeds. Vijfendertig jaar lang hebben we dit beleid kunnen realiseren met de socialisten. We gaan nu een stap verder. Vroeger probeerden we een coalitie te vormen, nu gaan we vòòr de verkiezingen met een nieuwe stadsljst, met socialisten, liberalen en onafhankelijken naar de kiezer. Onze baseline is: “We laten iedereen vrij, maar we laten niemand achter!”

Het succes van het liberalisme in Gent is voor hem terug te voeren tot een ‘way of life’, iets wat je zomaar niet naar een andere stad kan overplanten. “Die levensvisie, gecombineerd met bevlogen en inspirerende figuren bepaalt het succes van dat stedelijk Gents liberalisme. Op nationaal niveau moeten we op die manier ook Open Vld heruitvinden. De basiswaarden zijn nooit zo actueel geweest, in een wereld waar de liberale rechtsstaat door het groeiend populisme onder druk komt te staan. We moeten opkomen voor de universele mensenrechten. Je moet kunnen zijn wie je wil zijn. Dat is een liberale strijd bij uitstek. We moeten ook durven knopen doorhakken. Vanuit Gent willen we met onze liberale traditie en toekomstvisie daar zeker onze bijdrage leveren.”

De Clercq werd ooit als de opvolger van Guy Verhofstadt genoemd, maar de kleinzoon van Willy paste steeds voor een nationaal mandaat. Voor Gent. “Mijn liefde voor Gent is zo groot dat ik heel verknocht ben aan mijn stad en aan de Gentenaars. Op een bepaald moment toonde ik de ambitie om burgemeester te worden. En dat is ook gelukt. En ik haal daar ongelofelijk veel energie uit. Ik heb altijd tegen de Gentenaars gezegd: “Als ik uw burgemeester mag worden, dan ga ik mij daar volledig op toelagen. En daarom stond ik mijn zijje in het parlement af. En de voorbije regionale en federale verkiezingen was ik ook geen kandidaat. Omdat ik aan de Gentenaars het signaal wil geven: “Ik blijf voluit voor Gent gaan.” Ik voel dat, die helderheid en die transparantie, de duidelijke keuze en de passie voor de stad, dat wordt ongelofelijk geapprecieerd. Nu, ik zie het burgemeesterschap in Gent ook niet combineerbaar met een mandaat op een ander

niveau. Ik wil hier zijn, als er iets gebeurt, ben ik onmiddellijk op het terrein om de problemen op te lossen.”

“
***Het op zo korte termijn
flipfoppen tussen
bestuursniveaus is niet
goed. En het is ook vrij
onduidelijk voor
de burger.***

”

Hij kan zich dus niet vinden in zijn partijgenoten die vlotjes burgemeester zijn en er dan nog een nationaal of Vlaams mandaat bijnemen. Verwijzend naar Somers in Mechelen en Rutten in Aarschot. “Nu Bart en Gwendolyn houden ook veel van hun steden Mechelen en Aarschot. Maar het op zo korte termijn flipfoppen tussen die bestuursniveaus is niet goed. En het is ook vrij onduidelijk voor de burger. Ik heb meteen de lijn getrokken en mij daar ook aan gehouden. Gent is overigens de tweede grootste stad van Vlaanderen, daar moet je voluit voor gaan. Het wordt een spannende verkiezingsstrijd tussen ‘Voor Gent’ en ‘Groen!’. De inzet is heel duidelijk, ofwel word ik burgemeester, ofwel Filip Watteeuw van Groen!”

Verkiezingen lokaal

“Ga stemmen!”

Het stemrecht baart De Clercq zorgen. Die blauwe realisatie kan zich wel eens tegen de liberalen keren. “Bezorgdheid, ja, maar de Gentenaars zijn heel geëngageerd en toegewijd in hun stad. Wat gaat dat stemrecht dat voor het eerst wordt toegepast voor lokale verkiezingen geven? Mijn boodschap aan de Gentenaars is “kom uit uw kot, ga stemmen, en zorg er alstublieft voor dat ik burgemeester kan blijven”. Ik hoor nu al mensen zeggen, “ja maar burgemeester, het zal wel zonder mij lukken zeker?” Neen, ge moet gaan stemmen, zeg ik dan, want de extremisten zullen daar wél staan hoor. Het is belangrijk dat de vele progressieve en toegewijde Gentenaars ook gaan stemmen.”

De Clercq heeft ook na de verkiezingen van juni met lede ogen de electorale ondergang van zijn partij moeten aanschouwen. Kan dit invloed hebben op de lokale verkiezingen van oktober? “In juni waren de Groenen voor de Kamer de grootste partij in Gent. Dus de kans is heel reëel dat ze op 13 oktober de grootste zijn, en dus aan zet komen om een coalitie te vormen, zoals het nieuw Vlaams decreet bepaalt en de grootste aan zet is. Nationale tendensen kunnen meespelen. Meer het gaat dit keer over lokale thema’s en over het beleid van de komende zes jaar, een heel lange periode. Dat moet aan de kiezers duidelijk gemaakt worden.”

Toen na het ontslag van Open Vld-voorzitter Tom Ongena de partij volledig in een impasse terechtkwam, pleitte hij voor een nieuwe voorzitter die geen parlementslid was, een frisse persoon was die voor een wedergeboorte kon zorgen. En toen werd Eva De Bleeker voorzitter.

“We zijn zo geslonken op parlementair niveau dat ik inderdaad hoopte dat het iemand werd die niet uit het parlement kwam omdat hij of zij al zijn of haar energie in de partij zou kunnen

stoppen. Goed, we zijn een democratische ledenpartij. Eva heeft gewonnen en ik heb haar onmiddellijk een berichtje gestuurd en ik kreeg een heel hartelijk bericht terug. We zullen mekaar binnenkort zien en ik heb haar al gezegd dat ik beschikbaar ben om vanuit Gent bij te dragen tot de renaissance van onze partij. Ik was overigens heel vereerd met mijn mooie uitslag voor het partijbestuur, met het vijfde mooiste resultaat, goed voor 2500 stemmen.”

De Clercq waarschuwt: wees niet te veel met jezelf bezig maar met de mensen. “Men moet het hebben over de zorgen van de mensen en niet over de partij zelf. Zo plant je een vlag voor de mensen. Het zal een werk van lange adem worden, maar zowel met nieuwe gezichten als gevestigde waarden moet dat lukken.”

Je moet rond je liberale opvattingen over enkele thema’s keuzes durven maken en die dan ook samen durven uitdragen. Mijn gevoel is te lang geweest dat we op cruciale maatschappelijke uitdagingen waar de mensen van wakker liggen geen duidelijke standpunten hebben gegeven. Mensen willen vooral weten waar die partij voor staat, met welke zorgen die partij bezig is. Je moet het niet altijd eens zijn met iedereen, maar je moet wel een lijn hebben die je dan aanhoudt. Als ik vanuit Gent kijk, heb ik dit vaak gemist, en zie ik vanuit het parlement weinig bezorgdheid voor de mensen. Dan is het geen toeval dat extremistische partijen zoals het Vlaams Belang en de PVDA aan een opmars bezig zijn omdat de mensen niet meer het gevoel hebben dat de andere partijen met hun problemen bezig zijn. Ik doe een oproep naar Open Vld toe om daar meer oog voor te hebben.”

Zijn grootvader, Willy De Clercq (1927-2011), blijft in zijn gedachten nog altijd een levensgids. Stelt hij hem af en toe niet eens een vraag over Gent, of over zijn verdere politieke weg?

“Ja zeker. En hij zou dan antwoorden wat hij mij altijd in het begin van mijn politieke loopbaan zei: “aan politiek doen, dat is aanwezig zijn, bij uw eigen mensen, in uw eigen stad, luisteren naar hen en vanuit uw basiswaarden aan de slag gaan.” Dag in dag uit. Het is een eenvoudige, maar nog altijd de meest krachtige boodschap die ik van hem kreeg.”

Bij Zelensky

De Clercq is ook ondervoorzitter van het Europees stedennetwerk Eurocities. In die functie trok hij in mei naar de Oekraïense hoofdstad Kiev en ontmoette er president Zelensky.

“Het was een bijzondere ontmoeting. We zijn in Gent vanaf het begin van de oorlog heel solidair geweest met de Oekraïense bevolking.

We hebben een nooddorp opgericht voor honderden Oekraïense vluchtelingen. Maar we doen ook het nodige met veel Europese steden in Eurocities. Als ondervoorzitter van Eurocities werd ik uitgenodigd om naar de Oekraïense hoofdstad Kiev te gaan naar een conferentie over de heropbouw van de steden. Daar kreeg ik de kans om president Zelensky te ontmoeten. Het was indrukwekkend, hij wist perfect wat Gent voor zijn landgenoten doet. Het is een dappere man die voor de overwinning gaat, hoe hard en hoe moeilijk het ook is. En hij weet ook goed wat een sterke bondgenoot wij voor hem zijn. We kwamen toe in Kiev en gingen onmiddellijk naar de getroffen gebieden. Tien minuten later sloeg er vlakbij mijn hotel een bom in. Je ziet dan wat voor vreselijke gevolgen een oorlog kan hebben. Ik denk dat we nog meer defensiesteen moeten leveren om die strijd tegen Rusland te winnen. De waarden waarvoor men daar vecht zijn onze gezamenlijke waarden. Op die momenten besef je hoe goed wij het hier hebben, zonder angst leven, in vrijheid, in alle comfort. Mijn grootvader was van 1927 en ik heb hem ooit één keer zien wenen toen hij het volgende vertelde. Toen WOII uitbrak was hij een tiener. Hij zag toen hoe mensen in Gent door de Duitsers uit hun huizen werden geklopt. Tijdens de bevrijding zag hij dat door de samenwerking van de geallieerden Europa kon bevrijd worden, en daar werd hij doordrongen van de Europese gedachte.”

Meer info over de verkiezingen in Gent vindt u op www.voorgent.be.

In mei ontmoette De Clercq in Kiev de Oekraïense president Zelensky: “Ik denk dat we nog meer defensiesteen moeten leveren om die strijd tegen Rusland te kunnen winnen.”

Interview met Rudi Beeken en Jo Roggen,
twee burgemeesters uit het Hageland

“Ze verwachten nu dat de basis de meubels redt”

Pieter Coene

Open Vld heeft meerdere burgemeesters en schepenen die lokaal sterk staan en een machtsbasis hebben uitgebouwd. In het mooie Hageland- volgens sommigen het Toscane van België maar eveneens de streek van PVV-stichter Omer Vanaudenhove – was en is de liberale partij er sterk verankerd. Het Volksbelang sprak met twee Open Vld-burgemeesters uit deze regio: Rudi Beeken uit Tielt-Winge en Jo Roggen uit Geetbets, respectievelijk goed voor 32% en 44% bij de gemeenteraadsverkiezingen in 2018. We ontmoeten beide heren aan de Vlooybergstoren in Tielt-Winge, onder andere bekend van de TV-serie de Callboys. Terwijl we genieten van een ijsje starten we het gesprek.

Kunnen jullie kort jullie geschiedenis in de liberale partij schetsen?

Jo Roggen: “Mijn ouders hadden een bakkerij in Geetbets. Ze waren -als middenstanders-liberaal gezind en stemden PVV. Ondertussen had ik via mijn vriendin toenmalig VLD-schepen Roger Paulus leren kennen en die vroeg me om op te komen. Zolang de bakkerij bestond, hadden mijn ouders liever niet dat ik politiek actief was. “Alle kleuren eten ons brood” was hun devies. Toen mijn ouders met de bakkerij stopten en mijn broer de bakkerij niet wilde overnemen, heb ik in 2000 de stap gezet en was ik direct verkozen in de gemeenteraad. Door een splitsing (een deel van de VLD scheurde zich af in lijst DNA) hadden we slechts 4 zetels op 17. Met een nieuwe jonge ploeg zijn we dan gestaag gegroeid, dit was een proces van jaren. In 2007 werd ik eerste schepen en sinds 2013 ben ik burgemeester. In 2018 haalden we dan als VLD 44% bij de gemeenteraadsverkiezingen.”

Rudi Beeken: “Tielt-Winge bestaat uit 4 deelgemeenten: Tielt, Sint-Joris-Winge, Meensel- Kiezegem en Houwaart. Ikzelf ben van Tielt, meer bepaald van de liberale parochie Sint-Maarten. Mijn familie woont op

dezelfde plaats sinds 1780; toen verhuisden we binnen de parochie. In 1953 was mijn grootvader de zevende verkozen in de gemeenteraad. Meteen goed voor een liberale absolute meerderheid. Mijn ouders hebben mij nooit direct gestimuleerd om aan politiek te doen maar de interesse kwam vanzelf. Sinds het einde van mijn middelbaar onderwijs heb ik geen enkele gemeenteraad gemist. Als student rechten aan de KULeuven sloot ik me dan aan bij het Liberaal Vlaams Studentenverbond (LVSV). Al snel werd ik ook actief binnen LVSV nationaal, waar ik secretaris was. Toen al waren er frequente contacten met het LVV, wij gingen naar de maandelijkse woensdagvergaderingen. Aan het einde van mijn studies werd ik ook actief binnen de PVV/VLD-jongeren, als arrondissementeel voorzitter en nationaal secretaris. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1994 kreeg ik dan de tweede plaats. In de gemeenteraad was ik al een gekend figuur want ik was steeds aanwezig en maakte van elke gemeenteraad een verslag. Ik sprong in voorkeurstemmen over de lijsttrekker maar we belandden in de oppositie. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2000 werd de VLD de grootste partij en werd ik burgemeester. Zes jaar later werd de

VLD echter het slachtoffer van een anti-VLD-coalitie maar die coalitie heeft maar één dag geregeerd want hun anti-VLD sentiment was hun enige bindmiddel. Voor mij persoonlijk was dat sowieso minder erg want ik moet niet leven van de politiek. Sinds 2013 ben ik dan onafgebroken burgemeester, met verschillende coalitiepartners.”

“
Een lokale lijst laat ons toe te verruimen en kandidaten aan te trekken die nooit onder Open Vld zouden opkomen.

Rudi Beeken

Komen jullie bij de aankomende gemeenteraadsverkiezingen in oktober onder de naam Open Vld op?

Rudi Beeken: "Bij ons zal dat onder de naam "Wij Tielt-Winge" zijn."

Jo Roggen: "Bij ons onder de naam 'Open Dorp'".

Rudi Beeken: "In verschillende gemeenten in de streek zien we trouwens hetzelfde: Open Vld komt op onder een lokale naam. We hebben in Tielt-Winge deze analyse al enkele jaren geleden gemaakt: als je bij parlementsverkiezingen de helft minder scoort dan bij gemeenteraadsverkiezingen, dan is de keuze snel gemaakt. Open Vld is nu eenmaal momenteel geen sterk merk. Bovendien laat een lokale lijst ons toe te verruimen en kandidaten aan te trekken die niet onder Open Vld zouden opkomen."

Jo Roggen: "Bij ons hetzelfde verhaal. Dankzij een lokale lijst kunnen we goede, geëngageerde mensen aantrekken die nooit onder Open Vld zouden willen opkomen."

Hoe bekijken jullie als lokale politici de huidige toestand bij Open Vld?

Rudi Beeken: "Ik ben en blij liberaal, ik word niet ineens pakweg Vlaams-nationalist uit opportunisme. Ik vind wel dat onze nationale "partijverantwoordelijken" het bruin bakken. Sommige van die mensen zijn vooral bezig met hun eigen post en storten de partij in het ongeluk. Tegelijkertijd wordt van de basis verwacht dat ze de meubels redden. Dit is een breder fenomeen: er wordt vaak naar het gemeentelijke niveau gekeken om allerlei problemen op te lossen. Bouwen van vaccinatiecentra of oplossingen aanreiken voor een asielcrisis: de federale en Vlaamse overheid doen het niet en schuiven door naar de gemeenten. Nu wat Open Vld betreft, Bob Marley zong al "You can fool some people sometimes but you can't fool all the people all the time". Dit is wat Open Vld de jongste 15 jaar gedaan heeft: fool all the people all the time."

“

Als het alleen gaat om de postjes, kan de doorsnee burger niet meer volgen

Jo Roggen

”

Jo Roggen: "Ik ben er wel van overtuigd dat er ruimte is en blijft voor een liberale partij in Vlaanderen. In Geetbets zijn we gestegen van 4 naar 10 zetels op 17, maar dat was het resultaat van jarenlang werk met vallen en opstaan. Ook op nationaal vlak moeten nieuwe mensen de kans krijgen om een rol op te nemen én daarin ondersteund worden. Er is ongetwijfeld nog steeds talent aanwezig. Als het echter alleen gaat om de postjes, kan de doorsnee burger niet meer volgen."

Tijd nemen

Wat zijn voor jullie de voornaamste prioriteiten voor de nieuwe Open Vld-voorzitter?

Jo Roggen: "De nieuwe voorzitter moet een duidelijke beleidslijn hebben en naar de basis luisteren. Geetbets is een kleine gemeente (6000 inwoners) en het was duidelijk dat kleine gemeenten niet de eerste prioriteit waren voor de M34 de jongste jaren. Er was een (te) sterke focus op grote steden. De nieuwe voorzitter moet zijn tijd nemen om de lokale afdelingen te bezoeken om te horen wat er op het terrein leeft. In kleine gemeenten -zoals Geetbets en Tielt-Winge maar ook bijvoorbeeld Kortenaeken of Scherpenheuvel-Zichem- staan VLD-politici nog dicht bij de mensen. Je kan moeilijke beslissingen nemen, zolang je ze kan uitleggen. Bij Open Vld nationaal merk ik een grote afstand met de realiteit op."

Rudi Beeken: "Ik sluit me daarbij aan. Alleen als het verkiezingen zijn -zij het parlementsverkiezingen of zoals nu interne voorzittersverkiezingen- dan kennen ze de lokale afdelingen ineens. Anders moet je u laten dicteren door het nationale bestuur en de steden. Let wel, ik begrijp dat er verschillen zijn tussen nationale politiek en lokale politiek. Gemeentefusies kunnen bijvoorbeeld lokaal gevoelig liggen maar vanuit nationaal standpunt te verdedigen zijn. Het ontbreekt echter aan een duidelijke lijn: als Bart Somers zegt dat fusies nodig zijn en wij gaan hiermee in Tielt-Winge akkoord maar krijgen nooit antwoord op ons bericht van zijn opvolger Gwendolyn Rutten, wat is dan de boodschap?"

Fusies

Jo Roggen: "Ik heb op zich niets tegen fusies maar er moet duidelijkheid zijn. Ofwel verplicht je, ofwel niet. Het Vlaamse niveau moet hier een duidelijk standpunt innemen. Als je echter niet verplicht tot fusioneren, moet je niet de gemeenten steeds meer taken geven waarvoor en ze geen personeel hebben en ook niet vinden. Je kan als gemeente op die manier impliciet verplicht worden door de financiële strop- te fusioneren. We hebben in Geetbets de jongste 12 jaar 41 miljoen euro geïnvesteerd in wegen en fietspaden. Zonder Europa, de provincie, Aquafin en Fluvius was dat nooit gelukt."

Rudi Beeken: "Bij de komende besparingsronde zal dat het verhaal zijn: meer bevoegdheden voor de gemeenten en het geld blijft in Brussel steken. Bovendien: als je als gemeente investeert, betaal je 21% btw en financier je zo de hogere overheid. Ik pleit voor een btw-fonds zoals in Nederland waarbij je een toelage krijgt als je investeert. Dit is voor alle duidelijkheid geld van de gemeenten dat we terugkrijgen. Dat is een veel beter -en liberaler! - systeem dan de Vlaamse toelage en bijhorende regelgeving."

Zien jullie verschillen in beleid met lokale bestuurders van andere partijen? Hoe leg je liberale accenten op lokaal niveau?

Jo Roggen: "In Geetbets regeer ik al 12 jaar met Vooruit. Wat mij opvalt is dat het gratis verhaal daar nog steeds leeft terwijl gratis uiteraard niet bestaat. Als liberale bestuurder moet je zorgen dat er ondersteuning is maar je moet niet alles geven. Vraag bijvoorbeeld een gereduceerde prijs voor het gebruik van het gemeenschapscentrum. Ik verschil hier van mening met mijn rode collega's."

Rudi Beeken: "Wat mij opvalt, is dat sommige andere politieke partijen soms graag het dorpje van weleer willen behouden. Sommigen gaan daarom op de rem staan bij investeringen, wat niet goed is voor de gemeente. Tielt-Winge moet geen Bokrijk worden. Andere partijen zijn tegen de bouw van nieuwe appartementen in het centrum maar zien tegelijkertijd de gemeente als vastgoed beleggingsclub, terwijl dat een taak is voor de private sector. Buiten enkele essentiële gebouwen zoals het gemeentehuis en cultureel centrum, is het niet de taak van de gemeente om vastgoed te bezitten. Tielt-Winge is één van de snelst groeiende -in bevolking- gemeenten in Vlaanderen en dat trekt noodzakelijke investeringen aan zoals bijvoorbeeld een de Delhaize-vestiging."

Jo Roggen: "In Geetbets zijn er ook wel investeerders, maar minder. De meer landelijke ligging (verder van autosnelwegen) speelt hier een rol. Wij moeten wel de open ruimte en het natuurgebied onderhouden en dit financieren, met de personenbelasting van de

inwoner als voornaamste financieringsbron. Het Gemeentefonds waardeert open ruimte en oppervlakte niet."

Rudi Beeken: "In de Grondwet staat dat alle Belgen gelijk zijn. Waarom een Antwerpenaar dan tien keer meer moet krijgen uit het Gemeentefonds dan een Geetbetsenaar, dat is me een raadsel."

Jo Roggen: "De eenmaking van de brandweerzone Oost Vlaams-Brabant is één van de slechtste dingen die ons is overkomen. De stad Leuven profiteert daarvan, gefinancierd door gemeenten zoals Geetbets, Linter, Kortenaak, Tielt-Winge en Bekkevoort. De dienstverlening is echter eerder verslechterd. Nu spreekt men ook nog van eenmaking van politiezones, dat zou ons opnieuw veel meer kosten."

Parttime-parlementsleden

Jullie zijn beiden financieel onafhankelijk van de politiek. Hoe staan jullie tegenover zogenaamde beroeps politici?

Rudi Beeken: "Mijn vrij beroep (advocaat) geeft me de vrijheid. Met het nieuwe decreet volstaat een constructieve motie van wantrouwen om afgezet te worden. Je bent niet meer vast benoemd voor zes jaar. De enige manier om op lokaal niveau op een gezonde manier aan politiek te doen, is door daarnaast professioneel actief te zijn. Op nationaal niveau geldt voor mij hetzelfde, het zou goed zijn, mochten parlementsleden naast hun mandaat (desnoods parttime) in de professionele realiteit staan. Anders krijg je mensen die hun eigen staart achternalopen en alleen op zoek gaan naar hun volgend mandaat."

Jo Roggen: "Mijn professionele activiteit (als psycholoog bij de VDAB) geeft me veiligheid. De dag dat ik geen burgemeester meer ben, ga ik terug voltijds werken. Ik werk bij de VDAB en de VDAB komt vaak in het vizier wanneer er gesproken wordt over afslanking van de

overheid. Vaak merk ik op dat mensen die dat zeggen -ook binnen Open Vld- dat ze niet goed weten wat de VDAB doet en dat ze eigenlijk alle ambtenaren over één kam scheren. De private sector levert zeker niet altijd betere resultaten in de begeleiding van werklozen. Dergelijke opmerkingen tonen vooral aan dat sommige Open Vld-politici niet weten wat er in de professionele realiteit gebeurt, zowel in de private als publieke sector."

Eerst overtuigen

Hoe staan jullie tegenover de afschaffing van de opkomstplicht op lokaal niveau?

Rudi Beeken: "Ik begrijp niet dat dit op lokaal niveau is ingevoerd maar niet op federaal of Vlaams niveau. Je kan niet half zwanger zijn. Ik ben altijd tegen de opkomstplicht geweest. Eerst had ik een negatief argument: als je niet komt stemmen, word je niet vervuld. Dat bevoordeelt zij die niet opdagen en benadeelt zij die wel moeite doen om te stemmen. Tegenwoordig volg ik vooral een positief argument: sommige mensen hebben totaal geen interesse in politiek en weten niet waarover het gaat. Moeten zij stemmen? De kracht van de afschaffing van de opkomstplicht is dat politici verplicht worden om eerst de mensen te overtuigen om te gaan stemmen en daarna pas ook voor hen te stemmen."

Jo Roggen: "Ik ben het er mee eens dat dit voor alle niveaus hetzelfde zou moeten zijn. Ik merk ook op dat sommige jongeren in Geetbets bij de verkiezingen in juni Vlaams Belang gestemd hebben omdat al hun vrienden op school dat ook doen terwijl ze niets afweten van het programma van die partij. De afschaffing van de opkomstplicht zal wel effect hebben: in juni (met opkomstplicht) kwam al 8% niet opdagen, zonder opkomstplicht zal dat nog een stuk meer zijn."

Bedankt voor het gesprek!

Maarten Van Tieghem uit Wortegem-Petegem

“Dicht bij de mensen maak je het verschil”

Bij de nationale verkiezingen van 9 juni 2024 verloor Open Vld bijna overal procentpunten, maar enkele liberale bastions hielden stand en toonden enkele 'blauwe vlekjes' op de kaart in Vlaanderen. Eén van die liberale bastions is Wortegem-Petegem, een kleine, landelijke gemeente in Oost-Vlaanderen met ruim 6.500 inwoners. Wij schuiven aan tafel bij Maarten Van Tieghem, schepen van onder andere Financiën, een doener met een gouden hart voor de inwoners van zijn gemeente, zo zal al snel blijken.

Lotte Van der Stockt

Janna Bauters

Waar ligt de kiem van je politiek engagement?

Maarten Van Tieghem: “Ik kom niet uit een liberaal of politiek nest. Ik was wel altijd al geëngageerd, zowel als jonge speler bij KFC Petegem als in de Harmonie Sint-Cecilia, en na mijn studies ook bij het Davidsfonds en Ziekenzorg. In een vereniging kan je als mens openbloeien. Dat maatschappelijk engagement werd aangewakkerd tijdens mijn studententijd, waardoor het ook een politiek engagement werd. Ik studeerde Slavistiek en had de kans om zes maanden op uitwisseling in Moskou te verblijven. Ik zag daar de inefficiëntie door de uitwassen van het communisme, bijvoorbeeld in de manier waarop arbeid georganiseerd wordt via creatieve jobcreatie aan minimumlonen, om zo werkloosheidscijfers kunstmatig laag te houden. Maar ook in het privéleven van de inwoners zelf, zoals het centraal aansturen van de verwarming voor een typisch Stalinistisch appartementsblok, waardoor putje winter de ramen moesten opengezet worden omdat het er anders te warm werd. Ik dacht vaak: “dit kan beter, efficiënter en met meer vrijheid voor de mensen!”. Dat was de trigger om zelf actief te willen bijdragen aan de vormgeving van de samenleving. Eens terug thuis, ging ik voor de eerste keer op de lijst staan voor de

lokale verkiezingen. Zo wilde ik me engageren om in de eerste plaats de problemen aan te pakken in mijn eigen leefwereld en omgeving. Ik behaalde een mooie persoonlijke score en sinds 2012 hebben we hier met de liberalen ook een absolute meerderheid gehaald.”

Een heel mooi resultaat! Hoe verklaar je dat succes?

“Alle dingen, groot of klein, waar mensen van wakker liggen, houden me echt bezig. Of het nu gaat over een put in de weg, een probleem met de huisvuilophaling, informatie over wegenwerken of andere vragen, ons team luistert naar de mensen en pakt de problemen ook aan. Vaak volstaat het om mensen gewoon op pad te helpen: soms weet men niet waar of bij wie men terecht kan met een hulpvraag; ik help hen dan graag op weg. Maar daarvoor moet je natuurlijk aanspreekbaar zijn. Daarom heb ik - maar ook het hele team - sterk ingezet op huisbezoeken. Zo kan je een band opbouwen met je inwoners en voelen ze dat je echt om hen geeft. Het is belangrijk om dit niet enkel te doen “als het verkiezingen zijn”, maar ook gewoon doorheen de legislatuur. Daarnaast zijn we ook zoveel mogelijk aanwezig op evenementen, vaak zelfs als groep. Het was hier net kermis in Ooike, ik

heb er quasi gekampeerd (lacht). We steunen zo niet enkel de vereniging, maar zijn ook letterlijk nabij onze inwoners. Want het is niet enkel belangrijk om aanwezig te zijn, het gaat er ook om werkelijk aanspreekbaar te zijn en alles nadien correct op te volgen. Zo bundel ik na elk evenement de verschillende punten waarover ik werd aangesproken en die breng ik dan tijdens het eerstvolgende college aan bod.

Maarten Van Tieghem met onze redactrices Lotte Van der Stockt en Janna Bauters.

Na het college zal ik die mensen informeren over wat er besproken of beslist is, zodat ze een antwoord hebben en verder kunnen. Maar we zeggen het ook eerlijk als iets niet mogelijk is. Mensen appreciëren dat ook, blijkt ook uit de cijfers. In de Gemeentemonitor scoren wij steevast hoog in de categorie 'vertrouwen', dat is het grootste compliment dat ze ons kunnen geven."

En dat is een pluim die je op je hoed mag steken?

"Zo'n vertrouwen groeit natuurlijk niet van vandaag op morgen. Je moet dit dag in dag uit consequent blijven doen. Je moet ook gaan waar de mensen zijn. In het begin had ik een vaste 'zitdag' op het gemeentehuis: mensen konden naar mij komen met hun problemen. Het bleek al snel dat dit niet zo goed werkte: inwoners moesten zich op die specifieke momenten vrijmaken en zélf de stap nemen om tot bij mij te komen in het gemeentehuis. Dus ik besloot het over een andere boeg te gooien en ik ging zélf naar de mensen. Elke zaterdag zette ik mij in een lokale koffiebar, café, brasserie, ... met mijn laptop om van daaruit te werken. Daar, in een gemoedelijke ontspannen omgeving, spreken de mensen je vanzelf aan."

“
Ideologie speelt op lokaal niveau een minder doorlaggevende rol
”

Hoe kan je als schepen liberale accenten leggen in een kleine gemeente?

"Ideologie speelt op lokaal niveau een minder doorlaggevende rol. Er dienen minder grote ideologische lijnen te worden uitgezet voor de heraanleg van een straat of rioleringswerken bijvoorbeeld. Maar toen ik in 2014 schepen werd met onder meer de bevoegdheid 'Financiën', werd snel duidelijk dat je daar wél liberale accenten kan leggen. Zo heb ik altijd gehamerd op begrotingsdiscipline, gecombineerd met verantwoord investeren. Dat is liberaal beleid, en dat is exact wat ik gedaan heb. Pas op, in het begin was het wel pittig, ik heb Slavistiek gestudeerd, had geen financiële achtergrond, maar je werkt je in en je leert bij."

Maarten Van Tieghem: "In de Gemeentemonitor scoren wij steevast hoog in de categorie 'vertrouwen', dat is het grootste compliment dat ze ons kunnen geven."

Wat hebben jullie zoals met trots kunnen realiseren?

"We hebben met de liberalen bijvoorbeeld Sporthal 'De Ruffel' gerealiseerd. Dat was een grote investering, maar omdat we verstandig omspringen met onze budgetten konden we dit als kleine gemeente toch realiseren. Al kent iedereen in Vlaanderen intussen de Wortegem-Petegemse Willy Naessens, we hebben in de gemeente niet zoveel industrie, en dus ook niet de inkomsten ervan. Maar we zijn wel één van de weinige gemeenten in Vlaanderen waar bedrijven of kmo's geen extra bedrijfsbelasting betalen. Wij hebben als gemeente ook een starterspremie ingevoerd, nota bene op voorstel van Jong Vld. Wie zich voor het eerst registreert in het KBO, krijgt zijn inschrijvingsgeld terugbetaald door de gemeente. En een deel van ons budget is voorbehouden voor initiatieven uit burgerparticipatie. Ik denk dat de inwoners in Wortegem-Petegem weten dat ze waar voor hun geld krijgen, voor de belastingen die ze betalen. Dat is essentieel voor mij."

Waar liggen de uitdagingen voor de komende jaren voor Wortegem-Petegem?

"Ik denk dat die begrotingsdiscipline een uitdaging zal blijven voor de komende jaren. Er was een N-VA-oppositielid dat omwille van electorale overwegingen ervoor pleitte dat Wortegem-Petegem de belastingen zou

verlagen. Maar ik weet dat er de komende 6 jaar heel wat dure werken op ons zitten af te komen, o.a. rioleringswerken van Aquafin. Door het landelijk karakter van onze gemeente zijn dit zeer dure investeringen: er moeten namelijk meer kilometers riolering worden aangelegd voor minder huishoudens. Moet ik dan vandaag de belastingen verlagen om zo onze investeringsmogelijkheden te beperken? Dat is voor mij geen goed beleid. Het is een kwestie van verantwoordelijkheidszin om de voorziene kosten te kunnen betalen en te anticiperen op onvoorziene uitgaven of minder inkomsten, zoals het terugschroeven van de bovenlokale subsidies voor kinderopvang. Voor een uitgestrekte gemeente met weinig inwoners blijft dat dus de grootste uitdaging: de vele kilometers rioleringswerken, het onderhoud van de wegenis en het lokaal patrimonium, ... Maar ook de stijgende uitgaven voor weddes en pensioenen zijn een gegeven waar we rekening mee moeten houden."

“
Het collectieve ontslag van het Open Vld-partijbestuur na de verkiezingen vond ik een sterk signaal
”

Waar liggen volgens jou de uitdagingen voor de partij nationaal?

"We hebben als partij zolang in regeringen gezeten, we sloten compromis na compromis na compromis, dat leidt automatisch tot verlies van profiel en scherpte. Toch vind ik dat er respect moet zijn voor zij die al die jaren voor onze partij mee dat beleid gevoerd hebben. Ik ben er van overtuigd dat men in elke situatie gehandeld heeft, zoals men op dat moment oprecht dacht te moeten handelen. Maar nu is het moment ook wel aangebroken het roer om te gooien. Ik ben dan ook niet pessimistisch, maar kijk hoopvol naar de toekomst van de partij. Ik denk dat iedereen het wel beseft dat er iets moet veranderen – het collectieve ontslag van het partijbestuur na de verkiezingen vond ik een sterk signaal. Nu is er een kans om de partij terug herop te bouwen, aan langetermijnpolitiek te doen, weg van de steekvlampolitiek, dichtbij de problemen van mensen. Daar kan je echt het verschil mee maken."

De Liberale Partij na de bevrijding

Vervolg van bladzijde 3

Canadese troepen bevrijden Koksijde (Liberas, 520634)

Een ander belangrijk thema van de partij was de zogenaamde zuivering. Reeds op 14 september 1944 had voorzitter Demets een brief gestuurd naar de lokale afdelingen. Hij vroeg om comités op te richten die konden nagaan welke leden en politieke figuren zich hadden bezondigd aan samenwerking met de bezetter.

Door de liberale banden met het verzet was de vraag naar een grondige aanpak ter zake niet onverwacht. Het volledige bilan kon nog niet worden opgemaakt maar toch was zeker dat de tol aan slachtoffers hoog was. Het versterkte de verontwaardiging en zelfs de haat tegenover zij die met de Duitse bezetter hadden geheuld. Tot hun grote spijt stelden de liberalen intussen vast dat hun rol in het verzet in verdrukking kwam. Het waren vooral communistische groeperingen die zich hard op de borst klopten en zich hiermee bijzonder populair maakten, ook op politiek vlak. Ze konden op een steeds grotere sympathie rekenen bij de bevolking. Uiteraard botste de communistische ideologie met het vrijheidsideaal en de visie op (vrij) ondernemen van de liberale ideologie. In de debatten van 26 november 1944 stelde een spreker dat de communistische partij niet viel te beschouwen als een democratische partij.

De communicatie na de eerste bijeenkomst was er op gericht om mee te delen dat de Liberale Partij helemaal niet op sterven na dood was en zelfs een krachtig programma had. Er was aandacht nodig voor de naweeën van de oorlog (o.a. bestraffing van verraders, inbeslagname illegale goederen, strijd tegen speculatie en zwarte markt, ...). Er drongen zich maatregelen op voor wat betreft sociale thema's (verzekering tegen ziekte, invaliditeit en ongevallen, ouderdom, overlijden en werkloosheid, uitbreiding betaalde vakantie, ...) met als opvallend aandachtspunt deelname van arbeiders aan het bestuur van de onderneming en winstdeling.

Afscheid van Fernand Papon

Fernand Papon bij de viering van zijn 90ste verjaardag. (foto Freddy Michiels)

Fernand Papon (*18/5/1928), voormalig medewerker van Het Volksbelang en adjunct-hoofdredacteur van De Nieuwe Gazet overleed op 2 augustus 2024 in Knokke-Heist op 96-jarige leeftijd. Hij was de langstlevende Vlaamse journalist met het laagste erkenningsnummer: 4. "Ik ga het rustig vieren. Mijn familie haalt me op voor een etentje", zo vertelde hij nog vanuit zijn woonst in Knokke bij de viering van zijn 90ste verjaardag. Fernand Papon begon in 1949 bij Het Laatste Nieuws. Negen jaar later volgde een fusie met De Nieuwe Gazet. Daar zou hij tot 1988 werken als politiek editorialist en zijn liefde voor cultuur (opera, ballet, theater) ontwikkelen. Jaren was hij de bezieler van de Antwerpse Filmpersbond. Zijn gewezen collega bij De Nieuwe Gazet, Ingrid Vander Veken, omschreef hem na zijn overlijden zo:

"Niemand was tegelijk zo keurig en kleurrijk als Fernand Papon. Dat dunne, impeccable Hollywoodsnorretje à la Errol Flynn." Onze buitenlandredacteur Lukas De Vos was een vriend aan huis: "Tot de laatste snik is hij blijven strijden voor zijn idealen, zijn ambacht, net als de oude visser die in Hemingway's The Old Man And The Sea, die het moet opnemen tegen de natuurkrachten en de haaien. Ook de pers kent haar haaien, en dat is waartegen hij zich rechtlijnig zijn hele lange leven is blijven afzetten. Hij streefde naar bewondering voor schoonheid en menselijkheid, en vooral naar degelijke journalistiek." Fernand schreef jarenlang voor de filmrubriek van Het Volksbelang. We bieden onze welgemeende deelneming aan de familie van Fernand aan.